

ВИСОКІ НАГОРОДИ ВРУЧЕНО

За успіхи, досягнуті в розвитку сільського господарства і виконанні п'ятирічних планів виробництва та продажу державі продуктів землеробства і тваринництва, Президія Верховної Ради СРСР нагородила орденами та медалями велику групу колгоспників, робітників радгоспів, спеціалістів сільського господарства, партійних, радянських і господарських працівників нашої області.

В урочистій обстановці нагороди вручені їх господарям.

В Кіровоградському районі 11 чоловік нагороджено орденом Леніна, 10 — орденом Жовтневої Революції, 44 — орденом Трудового Червоного Прапора, 54 — орденом «Знак пошани», 69 передовиків виробництва нагороджено медалями «За трудову доблесть» і «За трудову відзнаку». Нагороди за дорученням Президії Верховної Ради СРСР вручив перший секретар обкому КП України М. М. Кобилячак.

В Новоукраїнському районі 211 передовиків сільськогосподарського виробництва нагороджені орденами і медалями. Свиначку колгоспу «Победа» К. Я. Степаненко нагороджено орденом Леніна та золотою зіркою «Серп і Молот». Нагороди вручив голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих П. С. Кошевий.

У Новгородківському районі три чоловіки нагороджено орденом Леніна, 8 — орденом Жовтневої Революції, 86 — орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак пошани», медалями «За трудову доблесть» та «За трудову відзнаку». Нагороди вручив другий секретар обкому КП України Д. П. Максименко.

В Онуфріївському районі орденами та медалями нагороджено 95 чоловік. Нагороди вручив секретар обкому КП України І. С. Іваненко.

У Бобринецькому районі головний агроном колгоспу імені XX з'їзду КПРС Л. М. Цимбал та доярка колгоспу «Комінтерн» О. І. Нозак нагороджені золотими зірками «Серп і Молот» та орденами Леніна. Сім чоловік нагороджено орденом Леніна, 169 — орденами Жовтневої Революції, Трудового Червоного Прапора, «Знак пошани», медалями «За трудову доблесть» та «За трудову відзнаку». Нагороди вручив секретар обкому КП України Д. С. Сиволуп.

У Компаніївському районі чотири передовики виробництва нагороджені орденом Леніна, 109 — орденами Жовтневої Революції, Трудового Червоного Прапора, «Знак пошани» та медалями. Нагороди вручив секретар обкому КП України Д. С. Сиволуп.

В Олександрівському районі 172 передовиків відзначено урядовими нагородами. Ордени Леніна і золоті зірки «Серп і Молот» одержали Герой Соціалістичної Праці голова колгоспу «Росія» І. С. Адонін та ланкова колгоспу імені Кірова М. Г. Лагно. Нагороди вручив заступник голови обвиконкому М. І. Куроп'ятник.

В Олександрійському районі велика група передовиків нагороджена орденами і медалями. Їх вручила заступник голови обвиконкому Е. М. Чабаненко.

154 передовики виробництва Гайворонського району удостоєні ордени і медалей. Їх вручив голова обласного комітету народного контролю С. З. Сергієнко.

93 кращих працівники колгоспів Вільшанського району удостоєні ордени і медалей. Їх вручив член виконкому обласної Ради депутатів трудящих С. А. Шевченко.

Орденами і медалями нагороджена велика група передовиків Новоархангельського району. Золоту зірку «Серп і Молот» і орден Леніна одержав Герой Соціалістичної Праці бригадир тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» В. І. Моторний. Нагороди вручив член виконкому обласної Ради депутатів трудящих П. П. Китаєв.

Одержали нагороди передовики виробництва Новомиргородського району, в тому числі голова колгоспу імені Чкалова Герой Соціалістичної Праці В. Н. Бориско золоту зірку «Серп і Молот» і орден Леніна. Нагороди вручив член виконкому обласного управління сільськогосподарства В. С. Ключ.

Член виконкому обласної Ради депутатів трудящих В. В. Кир'янов вручив ордени та медалі передовикам сільськогосподарського виробництва Устинівського району.

У Кіровограді групі нагороджених ордени та медалі вручила за дорученням Президії Верховної Ради СРСР член виконкому обласної Ради депутатів трудящих Н. Я. Артюшенко.

Рік видання XII
№ 56 (1380).

ЧЕТВЕР, 13 травня 1971 року

Ціна 2 коп.

ВСЕСОЮЗНІ КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРИ

У ПРАЦІ І НАВЧАННІ — ПЕРШІ

Ще навчаючись у школі, комсомолки Раїса Білодич та Тая Місюра (фото зліва) мріяли стати трактористками. Незабаром ця мрія здійснилася: дівчата вже другий рік вчиться в Бобринецькому професійно-технічному училищі № 2 і успішно оволодівають премудростями хліборобської професії. Вони будуть механізаторами широкого профілю. Високою, як і всі їх сівкурки, Рая і Тая освоїли основи сільськогосподарських наук, навчилися правильно водити трактор сіяти, орати, косити. І в навчанні обидві — відмінниці.

Днями в усіх групах училища пройшли Всесоюзні комсомольські збори, які обговорили підсумки XXIV з'їзду КПРС та завдання по виконанню його рішень. На зборах юнаки і дівчата розглянули найважливіші питання своєї діяльності, говорили про роль комсомольської організації у боротьбі за міцні знання. Сказали своє слово і відмінниці навчання Р. Білодич та Т. Місюра. Вони закликали майбутніх механізаторів вчитися так, щоб потім на колгоспних полях своєю працею прославити наш хліборобський край.

А на фото праворуч — комсомолець А. Духно. Він один з кращих автоматників на Олександрійській шахті 2-3. На Всесоюзних комсомольських зборах комсомольці й молодь шахти підбили підсумки передз'їздовського та передтравнянського соціалістичного змагання, намітили нові трудові рубежі.
Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

У колгоспі не так багато — 24 юнаків та дівчат, зазятих, дружних. Та не числом відома пераинна комсомольська організація колгоспу імені XX з'їзду КПРС Петрівського району, а своїми ділами.

Кожен з молодих уболіває за своє господарство. Найбільше в комсомольській сім'ї — механізаторів. Хоч трудової стажу у них по кілька років, але знають цінну хліба, вміють шанувати техніку. З кожним роком зростає їх майстерність, стають хлопці досвідченішими. Минувшого року, наприклад, озимої пшениці на круг зібрали по 22 центнери, а кукурудзи в зерні по 29 центнерів. Якщо порівняти ці здобутки з іншими господарствами району, то це вже не так і погано. Але чи можна в умовах колгоспу збирати вищий урожай?

Можна! Так сказав кожен молодий хлібороб на Всесоюзних комсомольських зборах. Відрадно, що це була розмова не лише про зобов'язання на дев'ять п'ятиріччя, зокрема на 1971 рік. Члени ВЛКСМ вказували конкретні шляхи подолання «бар'єру» родючості ґрунтів.

Ця тема і була головною на зборах.

Про невикористані резерви господарства про виконання зобов'язань на честь партійних з'їздів. Та досягнути — не межа для молодих.

Збільшити врожайність озимої пшениці в умовах господарства до 30 центнерів на круг можна за рахунок внесення мінеральних та органічних добрив. Для цього слід більше подбати про гнійове господарство. Адже торік поля одержали мало місцевих добрив. Комсомольці, вся колгоспна молодь готові приступити до будівництва типових гноєсховищ. Багато цінних пропозицій внесли молоді члени колгоспу. Це і те, як

же торік поля одержали мало місцевих добрив. Комсомольці, вся колгоспна молодь готові приступити до будівництва типових гноєсховищ.

Багато цінних пропозицій внесли молоді члени колгоспу. Це і те, як

ЗАПАЛИ СВІЙ ВОГОНЬ

Стартовим майданчиком для майбутніх звершень послужать досягнення молодих ентузіастів на честь XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України. До початку з'їзду члени ВЛКСМ Віктор Якубовський, Микола Парасенко, Василь Омаровський та багато інших виробили на 100—120 гектарів умовної оранки більше, ніж зобов'язувалися. Колгосп достроково рапортував про виконання зобов'язань на честь партійних з'їздів. Та досягнути — не межа для молодих.

Збільшити врожайність озимої пшениці в умовах господарства до 30 центнерів на круг можна за рахунок внесення мінеральних та органічних добрив. Для цього слід більше подбати про гнійове господарство. Адже торік поля одержали мало місцевих добрив. Комсомольці, вся колгоспна молодь готові приступити до будівництва типових гноєсховищ.

краще працювати, зробити достаток, самим створити умови для праці. На попередніх комсомольських зборах доярка Галина Шило запропонувала посадити алею біля тваринницької ферми. Мині ще трохи часу, і тут зашумлять каштани, тополі.

Але на фермі єдина комсомолка — сама Галина. І про це говорили на зборах.

... Село Іскриху пеленсю заховали сутінки, лиш ліхтарі та світло у вікнах говорили: село не спить. З клубу долітали частівки, пісні. То йшло чергове заняття агіткультбригади.

С. БРОВЧЕНКО,
спецкор «Молодого комуніста».
Петрівський район.

Самбісти готуються до Спартакіади

ПОЄДИНКИ відкритої особисто-командної першості обласної ради «Динамо» з самбо стали доброю перевіркою готовності членів збірної команди Кіровоградщини до V Спартакіади України. В цих змаганнях, крім кіровоградців, взяли участь динамівці Чернігова та Житомира, авангардівці Кривого Рогу та міста Шостки Сумської області. Успішно виступили кіровоградські майстри спорту Володимир Грищенко, Валерій Ханцевич та першорозрядник Леонід Медведєв. Вони стали переможцями в своїх вагових категоріях. У командному заліку найкраще виступили наші земляки.

Складаючи Ленінський завіт, молоді робітники Кіровоградського олійножиркомбінату домоглися високих показників не тільки в праці. Спортсмени цього підприємства теж мали високі показники. І тепер колектив фізкультури — один з кращих в місті. На знімку: водійбазист Юрій ЧЕРЕМІСІН, Олександр П'ЯНЧУКОВ, Микола КАНЦЕР, Володимир БОНДАРЕНКО, Олександр ВАСИЛЬЧЕНКО та інструктор по спорту Михайло МИЦЕЛЬ (третій зліва).
Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» АТАКУЄ...

Позавчора відбулася зустріч між «Зіркою» та ужгородською «Говерлою». Не можна сказати, що наші земляки діяли краще, ніж у будь-якій з попередніх зустрічей. Але вони зуміли реалізувати свої переваги, забили у ворота гос-

тей три м'ячі, а в своїй не пропустили жодного і тому у прихильників команди склалося приємне враження. Очевидно, задоволені своєю грою і самі футболісти.

Правда, якщо говорити про наші ворота, то Олександр Іонов, то на відміну від попередніх матчів, він діяв більш впевнено, допускав менше помилок і врятував свою команду від двох, завадосів, немисливих голів.

Захист і цього разу непогано впорався зі своїми обов'язками. Нападники частіше і точніше били по воротах. Це і забезпечило їм успіх. Голи забили Віктор Ступак, Віктор Квасов і Григорій Ковтун, який нездовго перед німцем грав за м'яніна Віктора Ступака. Гостей від четвертого м'яча, сильно пробивного Віктора Сучкован, врятувала штанга.

Цей виступ значно поліпшив турнірне становище «Зірки».

Наступний тур — 15 травня. В цей день кіровоградці гратимуть також вдома. Вони прийматимуть на своєму полі спартакіади Івана Франківська.

ВСЕСОЮЗНІ КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРИ

ШАХТАРСЬКА СТРУНКА

У ЦЬОМУ цеху рука в руку зі старшими робітниками працюють комсомольці. І хоч не добувають вугілля, не водять електропоїздів з паливом, та відчувують свою приналежність до великої, дружбою міцної шахтарської сім'ї, в характері кожного слюсаря чи токаря струнка шахтарська — головна. Бо без них паливо не добуватиметься, електровази не ходитимуть. Ми — ремонтники. Цим, здається, сказано все.

Тому й не хочеться мені виділяти окремо групу комсомольців механічного цеху, — як розповідати, то вже про всю молодь робітничу Головинського вугільного розрізу.

Ось, поруч зі мною Наташа Поліщук. Вона, як і я, електрослюсар. Разом працюємо, разом обідаємо, разом фарбуємо лавочки у дворі.

— Наташо, — питаю, — а встигаємо погладити електромотора за цими лавочками?

— Проще говорити: ось закінчили обідню перерву, відімаємося за мотора.

Наташа — дівчина весела і робітничка вправна. Вона виконана особисті зобов'язання на честь XXIV з'їзду

КПРС. І до свята травневого також виконала.

Важко проїти ешелон з вугіллям. Це вже надплановий. Бо чотирирічний план видобутку вугілля розріз виконав ще 24 квітня. Помічником машиніста на поїзді — комсомолец Юрій Крикун. А машиніст, й не він. Можливо, Віктор Черський чи Володимир Удовенко. Вони достойно справлялися з передз'ясованими зобов'язаннями, постійно підтримують ударний темп роботи. Як і всі комсомольці.

Згадаю їх, згадаю молодого бульдозериста Петра Шестакова, — уявляю: там, за горою, Петро горіє грунт, відкриваючи в углиб'ї п'яст. — І знову перед очима свої, найближчі, з механічного, Паяс контакти Саша Поповенко. Молодець! Швидко й бездоганно.

Недеко їм, молодим. Ще бракує такої впевненості, як, скажімо, в М. М. Василенка, комуніста, досвідченого токаря. Михайлович знає, що його постійно й остаточно місце — за токарним верстатом. А молоді, працюючи, ще не завжди виразно уявляють

рашній день. Василь Іванович сьогодні — електрослюсар, завтра... Нові турботи, нові горизонти — Василь заочно вчиться в інституті. І Наташа, і я, і багато інших. Та всі вчаться. Хіба то не навчання, що містить електрослюсарів з транспортної ділянки освоїв спеціальність помічника машиніста електроваза?

Тільки не триває родити а пас майбутнє, а нові надії, обіцяючи здійснення їх, часом ще й самим неясних. Нестрімко — як перед сном. Кожен день такий. Адаже кожен день — свято ударної праці великого шахтарського колективу. Мені здається, що почуття, які хвилюють мене, однакові для всіх комсомольців. Нова, дев'ята п'ятирічка. Це ж буде перша повна п'ятирічка моїх ровесників. Від першого і до останнього дня проїти її, не схиливши долі, це, здається, можемо виконати завдання партії, — мрія молодих робітників.

Валентина КОЛЕСНИК, електрослюсар, секретар комсомольської організації механічного цеху. М. Олександрія.

Аматори оркестру народних інструментів Новгородського Будинку культури (керівник М. БЕРШАДСЬКИЙ) — часті гості трудящих колективів і підприємств району. Успішно виступають новгородці і на обласній сцені. На V декаді музики Кіровоградщини оркестр нагороджено Дипломом першого ступеня обласного управління культури.

На фото: виступає оркестр народних інструментів Новгородського районного Будинку культури. Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

Зірка перша

Злість розбирала Суворова, якісь підсвідомі почуття, домішуючись до неї, збурювали душу, плуталися думки, немов сліди заячі по свіжому снігу. «Чому я такий незвичайний? Школи не закінчив, училища не закінчив, першого наступу не закінчив...» Розумом знав, що в невідомому штурмі старої Руси його, молодшого сержанта, командира відділення, вина незначна чи, може, й зовсім нема його вини. Тільки ж отут, коло серця, засіло болісно-пекуче, уразливе, невідступне. Воно ходить услід за солдатом, відгонить дрімоту на привалі, на марші голову хилить долу.

Командир відділення мовчки спостерігав за новими друзями.

Незабаром надійшов наказ. Володимира Суворова призначили сапером-мінером у взвод пішої розвідки. Він і гадки не мав, що в тому взводі застане його салют перемоги...

Уже втягнувся у фронтове життя, нові друзі-середняки знаходилися швидко, ставали дорогими, здавалося, давніми-давними. Уже й забував, що місяць тому не існувало Саша Володимира у своїх думках, невідомо було ім'я Михайла Ланцуха, а шкільні роки стали дитячою світлою казкою.

Володимир Іванович виразно, немовби проглядаючи фізич, бачить у спогадах обличчя друзів — деякого вже й признає забулися — і подробиці першого «справжнього» діла, здійсненого з ними...

Радянська Армія стрімко просувається на захід, виліняючи у ворожі порядки, розчленовуючи їх, знищуючи. Та ворог без бою не здався і був ще досить сильний для опору. Наші передові частини наражалися на небезпеку часом і тоді, коли не чекали цього.

Так трапилося у грудні 1943 року.

Радянські підрозділи наступали від міста Невеля. Навальною атакою, як меч, врізалися вони в оборону противника, поступово розширюючи «пробоїну». Утворився «мішок», досить широкий, але недалекий, не більше півтори-двох кілометрів поблизу основи. Горловина «мішка», названого Пустошинським за іменням невеликого міста Пустошки, прострілювалася ворогом з двох боків.

Не важко було здогадатися, що пішки неодмінно спробують замкнути «мішок», оточити і знищити наших. Великими силами ворог дедалі більше стискував фланги. Фашистські постріли точили, замасковані на висотах, падали над місцями, нейтральна смуга рієна озерами, заболочені. Проте вогні оборони гітлерівці поки що сиділи спокійно, відпочивали, поки замкнеться кільце.

Командуванню потрібен був «язык». Що б то не стало, полонити гітлерівця який би розповів про ворожі сили, во-

(Продовження. Поч. в газеті за 8 травня).

ЗІРКИ СТАРШИН СУВорова

люди з країни мужності

неві рубежі, слабкі місця в обороні.

Кому доводилося, той знає, що таке — брати «языка». Кілька разів групи розвідників ночами вирушали на завдання і поверталися ні з чим. Ворогу вже дісталося від нас і пильнував добре. Найменший звук, підозрілий шурхіт, неспівний зблиск світла — і здіймається стрілянина, спалахують ракети. Уночі гітлерівці вартували з собаками.

— Навіщо лізти туди, де нас напевне чекають? — бурчав наш взводний Саша Воробієв.

— А де нас не чекають? — заперечували йому.

— Он там! — показав.

— На висоті? Та вона ж гола, як дідова ма-

ківка! Усіх переб'ють, як побачать.

— От-от. Як побачать. А треба, щоб не побачили. Поганій той розвідник, якого побачать. Спробуємо, Михайле? — запитав Ланцуха.

— Пробувати не слід. Приведемо «языка»!

І вони пішли.

Ніченька, правда, гарненькою була, нашим слугувала. Морозець отак граду-сіва тридцять, вітерець убик аэрога, пороша мела.

— Твоє діло найважливіше, — напучував Суворова Воробієв. — Зробиш без шуму прохід у мінному полі й загоріж — уважай, «язык» в руках.

— А мені, командире, шуміти ніяк не можна, — казав йому Суворов, — Мінар як зашумить, то й кісточок не позбираєш. Тільки ж тим проходом вам пробиратися.

— Ми свою справу знаємо.

Воробієв таки знав свою розвідницьку справу. Родом з Горького, до війни служив на кордоні, ще тоді виробилися в нього гнучке мислення, здатність блискавично прийняти рішення, хоробрість — якраз те, що й належить мати розвідникові.

(Далі буде).

На допомогу комсомольському пропагандисту

У НАУКОВІЙ розробці проблем будівництва комунізму особливе місце займає питання про подальше зростання ролі Комуністичної партії, як керівної і спрямовуючої сили радянського суспільства, про вдосконалення форм і методів партійного керівництва комуністичним будівництвом. В рішеннях XXIV з'їзду КПРС це положення одержало всебічне наукове обґрунтування. Тим самим зроблено новий внесок в марксистсько-ленінське вчення про партію, в науку про будівництво комунізму.

Наша Комуністична партія пройшла великий і славетний історичний шлях. Починаючи з розділення марксистських груп, вона перетворилася в 14-мільйонну партію одноступеністим будівництвом. Частиною КПРС є Комуністична партія України, яка налічує 2,5 мільйона членів. Кіровоградська обласна партійна організація на 1 січня 1971 року об'єднувала в своїх рядах 61619 комуністів.

Програма КПРС підкреслює: «Період розгорнутого будівництва комунізму характеризується дальшим зростанням ролі й значення Комуністичної партії, як керівної і спрямовуючої сили радянського суспільства». Чим зумовлюється зростання цієї ролі на сучасному етапі?

По-перше, зростанням масштабів і складності завдань комуністичного будівництва, які вимагають вищого рівня політичного й організаційного керівництва. «Головне в діяльності Комуністичної партії, — говориться в Звітній доповіді ЦК XXIV з'їзду КПРС, — вирішення генеральної нерозв'язаної задачі розвитку суспільства, правильної політичної лінії і втілення її в життя. Вся наша діяльність свідчить, що КПРС з честю виконує роль політичного керівника робітничого класу і всіх трудящих, веде радянський народ правильним шляхом, ленінським курсом».

По-друге, небувалим ростом творчої активності мас, залученням нових мільйонів трудящих до управління державними справами і підприємствами.

По-третє, дальшим розвитком соціалістичної демократії, підвищенням ролі громадських організацій, розширенням прав союзних республік і місцевих організацій. В Резолюції XXIV з'їзду КПРС підкреслюється, «що боротьба за по-

будову комунізму невіддільна від всебічного розвитку соціалістичної демократії, зміцнення Радянської держави, удосконалення всієї системи політичної організації суспільства».

По-четверте, зростаючим значенням теорії наукового комунізму, її творчого розвитку і пропаганди, необхідністю посилення комуністичного виховання трудящих і боротьби за подолання пережитків минулого в свідомості людей. XXIV з'їзд відзначив, «що звітний період характеризується активізацією ідейно-теоретичної діяльності партії, поліпшенням марксистсько-ленінського виховання комуністів».

КОМУНІСТИЧНЕ будівництво в СРСР партія розглядає не тільки як свою внутрішню справу, але й як велике інтер-

своїй суті, внутрішній природі вона залишається партією робітничого класу, найсвідомішого найорганізованішого класу радянського суспільства.

У Звітній доповіді ЦК КПРС XXIV з'їзду говориться: «У складі партії робітників — 40,1 процента, колгоспників — 15,1, службовців — 44,8 процента. При цьому слід мати на увазі, що більше як дві третини комуністів-службовців становлять інженери, агрономи, вчителі, лікарі, наукові працівники, ділячі літератури та мистецтва».

Після XXIII з'їзду до лав партії прийнято 3 мільйон членів. З них майже один мільйон 600 тисяч, або більше половини — це робітники». Питомо вага робітників у складі Кіровоградської обласної парторга-

своїм чинками ганьбить високе звання члена партії, порушує партійну і державну дисципліну.

ПОЛІТИКУ Комуністичної партії в життя проводять першопартійні організації. Тепер їх налічується понад 370 тисяч — на 45 тисяч більше, ніж було напередодні XXIII з'їзду. Кіровоградська обласна партійна організація складається з 1992 організацій.

«В інтересах дальшого підвищення ролі партійних організацій у здійсненні політики партії, — відзначається в Резолюції, — з'їзд визнає за потрібне надати право контролю діяльності адміністрації, по-

По даній темі рекомендується такий план:

1. Зростання ролі КПРС в комуністичному будівництві.
2. Діяльність КПРС по поліпшенню якісного складу своїх рядів. Розвиток внутріпартійної демократії.
3. Заходи партії по дальшому зміцненню партійних організацій. Поліпшення добору і виховання кадрів.
4. Ідейно-теоретична діяльність партії. Марксистсько-ленінська освіта комуністів.

національне завдання радянського народу, що відповідає інтересам всієї світової соціалістичної системи, міжнародного пролетаріату, всього прогресивного людства.

Резолюція XXIV з'їзду партії підкреслює: «Новий п'ятирічний план має величезне міжнародне значення. Його виконання буде великим внеском у загальну справу посилення економічної могутності соціалістичних держав, зміцнення позицій світової системи соціалізму в економічному змаганні з капіталізмом».

НАША партія виникла і зростає як передовий загін, авангард робітничого класу. З перемогою соціалізму, прийнявши в свої ряди кращих представників робітничого класу, селянства та інтелігенції, вона стала авангардом усього народу. Але це не значить, що партія стала безкласовою. По-

лізація зростає з 32,2 процента в 1965 році до 34,6 процента в 1970 році. В Резолюції XXIV з'їзду партії відзначається, що поліпшення якісного складу своїх рядів, виховання комуністів має лишатися одним з найважливіших завдань партії.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ Комітет КПРС за звітний період між XXIII та XXIV з'їздами партії наполегливо проводив лінію на дальший розвиток внутріпартійної демократії, додержання ленінських норм партійного життя, підвищення активності комуністів.

Розвиток внутріпартійної демократії невіддільний від зміцнення партійної дисципліни. XXIV з'їзд партії підкреслює, що розвиваючи активність комуністів, треба підвищувати їх відповідальність за виконання вимог Програми і Статуту КПРС, суворі питання з тих, хто

ряд з виробничими, первинним партійним організаціям науково-дослідним інститутів, учбових закладів, культурно-освітніх і лікувальних установ».

XXIV з'їзд КПРС визнав необхідним в інтересах справи, поряд з бережним ставленням до старих кадрів, максимальним використанням їх досвіду і знань, висувати молодих, перспективних працівників. «Щоб не відстати від життя, — відмічається в Резолюції XXIV з'їзду КПРС, — всім нашим кадрам треба постійно вчитися, підвищувати свій ідейно-теоретичний рівень, оволодівати досягненнями науки і передової практики».

РОЗВ'ЯЗУЮЧИ актуальні проблеми комуністичного будівництва, партія неухильно керується марксистсько-ленінською наукою.

НАС ПАРТІЯ ВЕДЕ

МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ ПО ВИВЧЕННЮ МАТЕРІАЛІВ XXIV З'їзду КПРС (IV ТЕМА) ЗРОСТАННЯ РОЛІ КПРС В КОМУНІСТИЧНОМУ БУДІВНИЦТВІ. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПОЛІТИЧНА І ТЕОРЕТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПАРТІЇ

А. БОГУЛЬСЬКИЙ, кандидат історичних наук.

ЛІТЕРАТУРА:

ЛЕНІН В. І. Про керівну роль партії в соціалістичному будівництві. (Збірник). М., Політвидав, 1969. Програма Комуністичної партії Радянського Союзу, ч. II, розділ VII.

Резолюція XXIV з'їзду КПРС на Звітну доповідь ЦК КПРС.

БРЕЖНЕВ Л. І. Звітна доповідь ЦК КПРС XXIV з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу. Резолюція XXIV з'їзду Комуністичної партії України на Звітну доповідь Центрального Комітету КП України.

ШЕЛЕСТ П. Ю. Звіт ЦК КП України XXIV з'їздові Комуністичної партії України.

СИЗОВ Г. Ф. Звітна доповідь Центрального Ревізійного комітету КПРС XXIV з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу.

КАПІТОНОВ І. В. Доповідь Мандатної комісії XXIV з'їзду КПРС. ЧЕКАНЮК А. Зростання керівної ролі КПРС в комуністичному будівництві. «Під прапором ленінізму», 1971, № 1, стор. 4-8.

● ТАМ, ДЕ ПРАВИТЬ КАПІТАЛ

ФРН: ПРАЦЮВАТИ — ТАК! ДУМАТИ — НІ!

Західнонімецька комуністична газета «Унзере цайт» опублікувала недавно примітний знімок, на якому зображена демонстрація молоді в Мюнхені за поліпшення професійно-технічної освіти. Юнаки і дівчата несли величезний макет людини без голови. Замість неї зверху була встановлена табличка з написом: «Працювати — так! Думати — ні!». Мюнхенські учні протестували проти безправного становища молодих робітників на виробництві. Подібна демонстрація відбулась у рурському місті Мюльгеймі. Учні одного з фешенебельних готелів протестували проти експлуатації з боку адміністрації, проти того, що вони змушені щоденно працювати з раннього ранку до 10 годин вечора, включаючи суботу і неділю. Майже щотижня вони працюють по 56 годин, не одержуючи ніякої оплати за понаднормову працю. Поліція розігнала молодих людей, які відстоювали свої права.

Нещодавно надійшло повідомлення з міста Карлсруе про демонстрацію учнів ремісничої школи. 800 чоловік пройшли по вулицях міста, вимагаючи повної добудови неповноцінної школи, збільшення числа викладачів та учбових посібників.

І обурення підлітків зрозуміле. За офіційними даними, в західнонімецьких професійних школах не вистачає 16 тисяч кваліфікованих вчителів, 39 процентів викладачів цих шкіл — випадкові люди.

Особливо важко доводиться молодим робітникам, які проходять професійну підготовку на приватних підприємствах. Вони не тільки оволодівають професією, скільки виконують господарські на побігеньках виконують лише чорну роботу. Тільки в 1968 році органи нагляду констатували 50 808 порушень законодавства про охорону праці підлітків. Частіше всього порушувались розпорядження про постійний медичний огляд і про робочий час.

Про інші порушення статистика замовчує. Але факти свідчать про те, що їх кількість не зменшується. Молоді робітники не хочуть миритися з тим становищем, в яке вони поставлені. Вони вимагають навчання за сучасним методом, а не за методом промислового статуту 1869 року, який гозорить: «Учень підлягає батьківському нагляду учителя».

А ось як виглядає в наші дні на практиці цей «батьківський нагляд». Бернд Ліок, учень в майстерні по радіотелевізійній техніці, розповідає: «Моїм учителем був учень, що не склав екзамену. В мої обов'язки входило підшивати картотеку, підмітати майстерню, видавати апарати. Тільки тепер, за дев'ять міся-

ців до закінчення строку навчання, починається мій навчання».

Барбара Генге, учениця продавця книг. «Важливі для моєї професії навички, — говорить вона, — я повинна набувати сама, оскільки якість навчання недостатня. Проте я зобов'язана витратити п'ять годин на підготовку до уроку, господарка заявляла, що з нас потрібно було б ще брати і гроші, коли нас чомусь навчають».

Використання учнів на найбрудніших роботах набрало масового характеру. Ось що записано у звіті гамбурської профспілки працівників харчової промисловості про досвід, проведений серед 476 майбутніх офіціантів і поварів: «78 процентів опитаних скаржилися на те, що за рахунок свого навчального часу вони повинні працювати в садах, полоти грядки, виводити собак на прогулянку і т. д. «У звіті згадувалося і про побої учнів».

Найменші спроби протесту кінчаються, звичайно, сумно для підлітків. Так, учень із Білефельда Вернер Мюнс був звільнений за те, що відмовився ходити по пиву і ситро для персоналу підприємства. Суд у трудових справах відхилив його скаргу.

Боротьбу молоді за поліпшення про-

фесійної освіти активно підтримує «Соціалістична німецька робітничка молодь» — прогресивна політична організація молоді Західної Німеччини. Однією з крупних акцій у рамках цієї боротьби був мітинг молоді у Бремені, в якому брали участь 1500 чоловік. Мітинг організований спільно молодіжною організацією західнонімецького об'єднання профспілок (ОНП), Спілкою німецької соціалістичної робітничої молоді та членами союзу молодих християн. Представник від СНСРМ Дітер Гаутір сказав на заключному мітингу: «Відповідальність за убогість професійної освіти у Федеральній республіці несуть не власники маленьких ремісничих майстерень, а велика клітка міліардерів і мультміліардів, уаєсь монополістичний капітал. Вони є головним ворогом не тільки учнів, а всього робітничого класу, проти них повинна бути спрямована наша боротьба».

Н. СОЛОДУХІНА.
(АПН).

(ТАРС).

На захист законності

ПХЕНЬЯН. За повідомленнями з Південної Кореї, студенти Сеульського національного університету планували мітинг протесту проти фальсифікації «президентських виборів». Студентські організації шести університетів Сеула виступили з спільним комюніке, в якому зазначають, що «президентські вибори» 27 квітня, в результаті яких Пак Чжон Хі був переобраний на третій строк, «були нечесними і фальсифікованими».

СТУДЕНТІВ КОЛУМБІ НЕ ЗЛАМАТИ

БОГОТА. Кілька місяців ведуть Колумбійські студенти боротьбу за свої права. Вони виступають проти втручання церкви, а також іноземного і приватного капіталу в справи університетів, вимагають націоналізації всіх вузів країни і фінансування їх державою.

Намагаючись покінчити з студентськими заворушеннями, власті вдаються до допомоги поліції і військових підрозділів. В результаті сутичок з поліцією кілька студентів убито, в пораненні. За розпорядженням властей більше половини університетів закрито.

Протестуючи проти агресії США у Південно-Східній Азії, американці — колишні учасники в'єтнамської війни — всі нагородили за ганьбу і вбивство викинули на ступені Капітолія у Вашингтоні (фото внизу). На фото ліворуч: кидає свої ордені і медалі один з ветеранів.

Фото Г. БОРОВИКА, (АПН).

ЗГАНЬБЛЕНІ ОРДЕНИ АМЕРИКИ

Нова хвиля масових виступів у США проти агресивної війни в Індокитаї, яка почалася в середині квітня, досягла кульмінаційного пункту в перші дні травня. У своєму зверненні учасники антивійськового руху заявили: «Наші дії спрямовані проти уряду, який продовжує злочинну війну у Південно-Східній Азії. Якщо уряд не хоче спинити війну, ми повинні спинити уряд».

Але до травневих маніфестацій готувались не тільки учасники антивійськового руху, але й вайшingtonські власті. Вони мобілізували всі сили столичної поліції, на допомогу яким були послані національні гвардійці, підрозділи морської піхоти, парашутистів 82-ї авіадесантної дивізії. Пентагон офіційно оголосив, що для «припинення безпорядків» у Вашингтоні і навколо нього зосереджено понад 19 тисяч солдатів. При цьому було дано роз'яснення, що військам видано бойові патрони. Щоб розігнати демонстрантів у хід були пущені кийки, слезоточиві гази. Поліцейські фургонали щерть набижали арештованими і посідали в столичні тюрми та в концентраційні табори, наслідок споруджені на міському стадіоні і в інших районах Вашингтона. Було арештовано понад 13 тисяч чоловік. Сотні людей дістали поранення. Газета «Нью-Йорк таймс» писала: «Видовище поліцаїв, які б'ють по ребрах і спиніх арештованих, стало звичайним за останні дні».

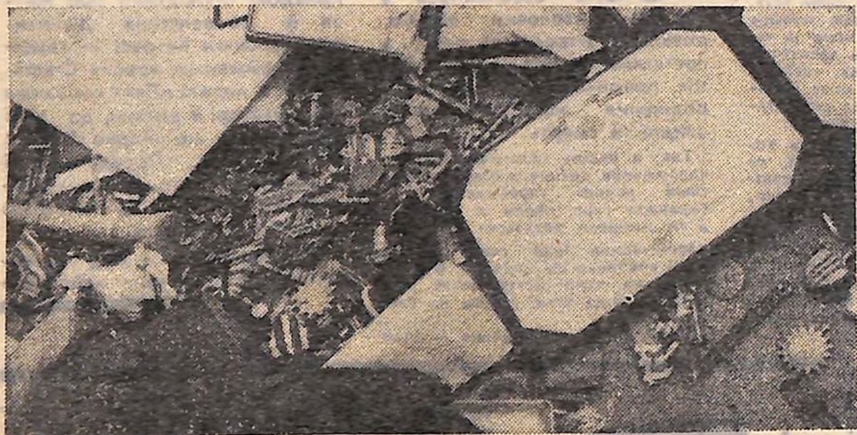
Жандармська сваволя викликала бурю гніву в Сполучених Штатах Америки. «Я шокований гестапівськими методами придушення демонстрацій, — заявив член палати представників конгресу демократ Деллеме. — Насильство поліції і воячини огидні!»

Увесь світ наочно переконалися, що США перетворюються в поліцейську державу, що американський імперіалізм намагається задушити за допомогою сили свободу не тільки в'єтнамського та інших народів світу, але й самого американського народу.

Але репресії, хоч би якими жорстокими вони були, безсмертні протистоять волі простих американців до боротьби проти агресії і війни. Повідомлення, які надходять із США, свідчать про те, що у Вашингтоні та інших містах США, в тому числі у Нью-Йорку, Бостоні, Філадельфії, Сан-Франциско тривають масові антивійнові маніфестації, головним лозунгом яких є заклик: «Ні — війні!».

Американці — геть з Індокитаю!

РИМ. (ТАРС). «Американці — геть з Індокитаю!» — під таким лозунгом на вулицях Рима пройшла демонстрація, організована молодіжними організаціями Компартії, Соціалістичної партії та Італійської соціалістичної партії пролетарської єдності у зв'язку з візитом державного секретаря США У. Роджерса. В демонстрації взяли участь тисячі юнаків і дівчат столиці.

● МІЖНАРОДНИЙ ФЕЙЛЕТОН

НЕЗВИЧАЙНА ПРИГОДА

Захисного кольору джип, закрипівши гальмами, зробив останній крутий поворот і зупинився біля під'їзду адміністративного будинку архіву штабквартири військової розвідки США у форті Н. Двері відчинились, і машина виплюнула бравого, на вигляд, здорованя у формі сержанта. Підхопивши важку папку, сержант стрімко побіг по східцях. Було видно, що він дуже поспішає.

— Сержант Сміт? — секретар зустрічі здорованя п'ятиминутним поглядом.

— Полковник чекає вас...

— Сер, — вигукнув Сміт прямо біля дверей, — вона збунтувалась!

— Що сталося? Поясніть, будь ласка, по черзі. Хто збунтувався?

— Сержант важко дихав.

— Сидайте і заспокойтесь, Шкіряне крісло жалібно за-

скрипіло, приймаючи здорованя в свої обійми. Кілька хвилин він мовчав, намагаючись зосередитись.

— Все почалося тиждень тому. Того дня, як звичайно, після чергової порції інформації, машина відпочивала. Я бігла неї чергував. Сиджу поруч, журнал читаю.

З цими словами сержант витягнув із папки свіжий номер «Лайф».

— Дивлюсь, пишуть про людей нашої професії, про хлопців з фортів Холаберда, Монро і Худ. Докладна така, знаєте, стаття. Все там, написане — і про електронно-обчислювальну техніку, і про мікрофільми. Навіть підрахували, що в ре-

зультаті роботи сотень тисяч наших агентів у величезному сховищі розвідувальних служб зібрані досі на 25 мільйонів американців. Дозвольте я вам зачитаю окремі місця:

«Будь-яка дрібниця служить підставою для проведення розслідування політичних поглядів людини, особливо, якщо вона належить до радикальної групи...» «Сітка шпигунства охопила всю країну. І немає ніяких ознак тому, що Пентагон має намір припинити свою діяльність».

Прочитав я статтю, а журнал на стіл кинув. Чую в машині щось затріщало. Я на це уваги не звернував. Звідки ж мені було знати, що вона теж статтю читає?

Наступного дня, ніби нічого й не було, почали ми чергову дозу інформації в машину закладати. А вона візьми та й карточку назад поверни, та ще й з припискою: «Інформація не приймається. Страйк».

Стали ми думати, що робити. З одного боку з страйкарями у нас у Штабах розмова корот-

ка. Можна й під суд віддати. А з іншого — все-таки машина цілу кімнату займає, і так просто у камеру в'язниці її не посадиш. Розгубились ми. Вирішили, врешті-решт, аступити в переговори.

Запитуюмо машину: «Яка причина страйку?» Вона довго гула, ніби обурюючись, і, врешті видала: «Останнім часом у мене різко збільшився обсяг роботи. Пам'ять моя жахливо розбухла. Ночами почали мучити кошмари. Якщо вірити статті, опублікованій в журналі «Лайф», обсяг роботи у майбутньому у мене ще збільшиться. В таких умовах працювати відмовляюсь».

Це була тільки початок. Скоро машина почала видавати таке...

Сержант подав полковнику купу паперу. Похилого віку офіцер пробіг очима одні з них і густо почервонів. Потім

натиснув кнопку і тремтячим від хвилювання голосом прокричав:

— Всіх начальників відділів негайно до мене. Терміново нарада...

Наступного дня на стіл одного з вищих чиновників Пентагону з грифом «Цілковито таємно» лягла доповідь із форту Н:

«Сер, кінце потрібно негайно виділити додаткові кошти на створення нової електронної машини у нашому форті. Стара явно уговорі з «червоними». Відомості, що вона дає, несуть яскраво виражений антиурядовий характер і містять нападні на різні вищі інстанції державного апарату. Потрібно відмітити, що її експлуатація нагадує репліки, котрі з'являються на сторінках тап званих «прогресивних» видань, які вносять сум'яття в умі наших чинів нашого апарату. Дуже просимо задовольнити наше прохання якнайскоріше, а то ми всі ризикуємо потрапити до електронного досі, конкуруючого з нами Федерального бюро розслідування».

А. ПРАВОВ.
(АПН).

СПІВЕЦЬ СЕЛЯНСЬКОЇ ДОЛІ

«Радні поволі стягалися до канцелярії. Кожний заки входив до хати, висікався у сінях, обтирав ніс полою від кожуха і долонею ще доправляв. Отак кожний ішов між люди. «Славайсу» — «Навіки слава» — та й сідав на лаві, що стояла довкола хати...
... За хвилину ввійшла Романіха. Стара, обдerta, з синім лицем. Станула коло дверей та й почала борзо кризь плач говорити:
— Я, газдики, вкрала ту дошку, таким украла, абисте знали... Та я в хаті не маю віхтика солімки, аби хоть покурити! Я сиджу на печі та й замерзаю. Цілому селові шию та переду, та й пальці ми деревіють. Очі ми вже скапали. Та ще кілька я зашию, аби душу погодувати — нема грейціри на топлице».

Василь СТЕФАНИК.

Був теплий і ясний день. Рідко видаються такі дні на Прикарпатті. Маршрутний автобус «Коломия — Чернівці», минувши Заболотів, хвилини уже з двадцять мчався по гладенькому асфальтовому шосе.

В автобусі побіч мене сиділа вже літня жінка. За всю дорогу вона ні разу не перекинулася й словом. А коли відчула, що вже скоро треба сходити, підвелася і пішла до передніх дверей.

Метрів за двісті — триста дорога пересікалася іншою. На їх скрещуванні стояв свіжообтесаний стовп, на якому вказувався шлях до музею Василя Стефаника. Села не було видно, але жінка задоволено сказала вголос:

— Ну, от і відома, майже в Русові...

— Русів? То нам по дорозі, — сказав я.

**Завтра ми нає
100 років
з дня народження
В. С. СТЕФАНИКА**

ВИДАТНИЙ український письменник-демократ В. С. Стефаник у своїх новелах, сповнених трагізму, правдиво змальовує життя галицького селянства, яке, за словами Лесі Українки, «стояло на порозі до повної пролетаризації або вже переступило цей поріг».

Твори Стефаника дають багаті можливості для ідейного,

ми виховання і майбутнього молоді, про що свідчать його автобіографічні спогади, новели «Марія», «Маритурі», «Дурні баби», «Шкільники».

Стефаник критикує систему освіти в школах Галичини, палочну дисципліну й муштру, зневагу вчителів до селянських дітей, показує безпросвітну темряву народу. Фізичне покарання учнів панувало в початковій школі в с. Русові, а потім у м. Сиятині, де навчався май-

В окремих новелах Стефаника звучить думка про майбутнє молоді та потребу шкільної освіти, засуджується вороже політика панської Польщі до українського населення, терор і насильство. У творі «Дурні баби» в особі польських жандармів засуджується реакційна політика правлячих класів в галузі народної освіти.

ВІН ЛЮБИВ ВАС ДУЖЕ

СТЕФАНИК І ДІТИ

морального та естетичного виховання молоді і посідають визначне місце в дитячому читанні. Кращі новели Стефаника входять у «золотий фонд» дитячої літератури.

Давно вже стали хрестоматійними новели Стефаника, присвячені дітям: «Катруся» і «Новинка», «Камінний хрест» і «Лан», «Кленові листки» та ін., в яких за словами автора, показано трагедію галицького села, як воно пропадає без землі.

Стефаника хвилювали і питання народної освіти, пробле-

бутній письменник. «Тут мене почали бити, хоча дома мої батьки ніколи мене не били, — пише він». Жорстокий винятковий зневагу до «хлопського» сина. Лише за те, що пропустив один день заняття в школі, згадує письменник, «нещодавній» вчитель покарвав мене палицею, а в крові своїй купався».

Не краще стояла справа і в Коломийській польській гімназії, де Стефаник ще глибше відчував соціальну несправедливість і приниження людської гідності. Разом з іншими дітьми селян він був об'єктом сміху і знущань з боку вчителів-німців і латинців-учнів. «Пам'ятаю, — з болем згадує Стефаник, — крім формального навчання й ворожого ставлення до нас, українців-учнів, нічого нам не давали».

Юні герої в творах Стефаника часто асоціюються з образами кленових листків, розвіяних вітром по полі, з постатями старців і навіть мерців, приречених з самого народження на безпросвітні злидини та смерть.

Так, в повелі «Кленові листки» народження дитини в бідній селянській родині сприймається, як справжнє горе. «Коби ж то люди, а то жebraки родяться», говорить заробітчанин Іван своїм кумам, яких покликав на хрестини. В голюсі батька, який частує людей, звучить глибока туга, скарга на своє безталання.

Новела «Кленові листки» — один

жалобовського колективу. Частина бідняків і середняків була ще під впливом сільських куркулів. А дехто просто наївся, вичікував. Зайде, бунує, до такого в хату колишній голова артілі Степан Тимофійович Лазаренко, а той відповідає:
— Та воно, Степане, справді тепер і так непогано. Спасибі владі Радинської, віддала нам ланову земельку. Самі господарюємо на ній. То чого ще треба?
Гафія не була серед тих, хто піддався куркульським нашітунчам. Степан Лазаренко пригадає, як гордо стояла вона на засіданні правління

Микола КУБИК.

ЗАСІДАННЯ

— О, так ви, виходить, теж до нас! — з якимось піднесенням говорила вона.

Вона посідала на колгоспні збори.

— І треба ж так забаритися! — докоряла себе. — Воно, бачите, інший раз збори і без нас обходяться, але сьогодні всі мають бути в Палаці культури.

Вже в Русові мені докладніше розповіли про Гафію Крутохвіст, одну з перших сільських активісток.

Того року в Русові зав'язували колективне господарство, якому дали назву свого селянина Василя Стефаника. Не всі охоче вступали до

тісніше зав'язувала

хустини і мовчала:

Хіба що мозолі своїх рук, яких

добробила на панському лану.

Хто-хто, а Гафія Крутохвіст добре

пам'ятає Теодоровичів лан. Все село

мало менше землі, аніж він один. Йому і хаша русьська надідала. Було

наважиться хтось із дітей гробін

забрати в лісі, а панські лісники

виймали, та й відрубали батько

пані «за порушення порядку». А що

дуже кохався Теодорович у собаках.

В селі й досі оповідають страшну

картину, як панські пси розірвали

поблизу Теодоровичевої садиби біду

жінку з сусіднього села Потічок.

Гафія стояла посеред великої

кімнати і з тривогою дивилася на

членів правління

(Закінчення в наступному номері).

розкриго характери дітей і матерів, змальовано страждання трудящих Західної України в роки першої світової війни. «Діточа пригода», «Марія», «Пістунка», «Мати» та ін. новели своїм вістрям спрямовані проти імперіалістичної війни, яка принесла багато лиха людям. Зруйновані села, людські жертви, душевні травми, страждання дітей за вбитими батьками, важкі родинні конфлікти, викликані війною — така далеко не повна тематика цих творів.

Образи дітей і дорослих у творах Стефаника, наділені ознаками ясноробої індивідуальності й неповторності, своїми типовими характеристиками часто схожі один на одного, мають багато спільного, спорідненого, як сама доля трудящих за часів Австро-Угорської монархії і буржуазної Польщі. «У всіх героїв Стефаника, — писала Леся Українка про типовість образів письменника, — однакова психологія, змінюються лише умови, що діють на них... Типи Стефаника такі подібні між собою, як живий лист з одного дерева... а всі разом вони складають одну колективну особу».

Твори Стефаника для дітей, як і вся спадщина поета, і тепер не втратили свого значення. Вони служать надійним засобом ідейного збагачення і морального виховання молодого покоління.

І. ПРОЦЕНКО,
дочент Херсонського педінституту ім. Н. К. Крупської

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

МОВОЮ КНИГ

Твори Василя Стефаника завжди користуються попитом серед читачів. Особливо зріс цей попит в дні підготовки до ювілею письменника. Тому свідчення як читачі формуляри, так і увага до книжкової виставки «Володар дум селянських», що відкрита в читальній залі обласної бібліотеки імені Н. К. Крупської.

Читач знайде тут тритомник поетичного зібрання творів письменника, збірку новел «Кленові листки», вибрані твори, публіцистику В. Стефаника та інше.

Виставка знайомить також з літературою про поета мужицької розпуки, з ілюстративним матеріалом про його творчий шлях.

Г. БОНДАРЕНКО,
головний бібліотекар обласної бібліотеки ім. Н. К. Крупської.

показує КИРОВОГРАД

СУБОТА, 15 ТРАВНЯ, ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімн для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Концерт класичної музики. (М). 10.15 — «На лінії вогню». До 60-річчя з дня народження художника РРФСР Пророкова. (М). 11.15 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 12.00 — Наша афіша. (К). 12.05 — Для школярів «Все добре, що добре починається». Вистава дитячого телетеатру. (Дніпропет-

ровськ). 13.00 — «Бойовий союз держав — учасник Варшавського Договору». Передача присвячується 16-й річниці з дня підписання Варшавського Договору. (М). 14.10 — До VI з'їзду письменників України. «Наші інтер'ю». (К). 14.30 — «На межах України». З включенням Кіровоград. (К). 15.00 — Народний телеуніверситет. (М). 16.30 — Чемпіонат Європи з сестринської гімнастики. (Мадрид). 15.00 — Новини. (М). 18.05 — «Рубежі п'ятиріччя». Бесіда з міністром целюлозно-паперової промисловості СРСР К. І. Галаниним. (М). 18.25 — Колоритне телебачення. «У світі тварин». (М). 19.30 — Пленум правління Спілки композиторів СРСР. Концерт і пісні естрадного музики Трансильванія з Колонного залу Будинку спілок. (М). 20.40 — Програма «Час». (М). 21.00 — Продовження трансляції концерту. (М). 22.00 — Те-

левійний художній фільм «Пастка». (М). 23.00 — Колоритне телебачення. Телеорган «Карусель». (М). 23.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Екран студента-заочника. Перший курс. Німецька мова. «Утворення часів пасиву. Переказ на українську мову». (К). 11.35 — Вища математика. Інтерв'ювання тригонометричних та деяких ірраціональних функцій. (К). 13.20 — Хімія.

ПОГОДА

В області і місті Кіровограді буде 13 — 14 травня — хмарно, без опадів. Вітер змінливий, слабкий до помірного. Температура повітря: вночі — 7 — 12, удень — 21 — 26 градусів тепла.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-43,35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гаїнки, 2

Обласний комітет ЛКСМУ глибоко сумує з приводу передчасної смерті Героя Соціалістичної Праці голови колгоспу «Україна» Гайворонського району, одного з активних ветеранів комсомолу **ВОЙТИШИНА Дмитра Трохимовича** і висловлює співчуття сім'ї та рідним покійного.